

Mayıs-Haziran

Derin Değişim

e-dergi

Ayın Konusu

Özgürlük

www.derindegisim.com

İçindekiler

Bir Küçük Mesaj.....1

Küçük Hikaye

Alper Kebapçı.....2

**Sahte Özgürlük Çağrısıyla
Günaha Sürüklenmek**

Nur Doğan.....6

**Özgürlük Teslim Olmakla
Başlar**

Dilan Altınpınar.....10

**Zincirlerimiz ve Kime Ait
Olduğumuzu Öğrenmek**

Ebra Mirvelioğlu.....13

Derin Değişim

Çalışmalarımız.....16

Merhabalar

Özgürlük... Bugün herkesin peşinde koştuğu ama çoğu zaman ne anlama geldiğini tam olarak bilmediği bir kelime. Kimimiz için sınırların kalkması, kimimiz için dilediğini yapabilme hali. Oysa Kutsal Kitap bize bambaşka bir özgürlükten söz eder: Ruhun özgürlüğü. Bu özgürlük, dış koşullardan değil, Tanrı'nın bize sunduğu içsel bir dönüşümden kaynaklanır.

Mesih'te özgür olmak, günahın zincirlerinden kurtulmak demektir. Artık geçmişin suçluluğu ya da geleceğin korkusu tarafından esir alınmayız. Tanrı bizi bağışladı, sevdi, kabul etti. Bu hakikat, bizi içten dışa değiştirir. Özgürlük artık bir hedef değil, bir armağandır. Bu armağanı alan kişi, onu başkalarıyla da paylaşmak ister.

Gerçek özgürlük, Tanrı'nın isteğini severek yapmakta yatar. Zorla değil, aşkla. Kurallarla değil, ilişkiyle. Özgürlük, Rab'bin Ruhunun olduğu yerdedir (2. Korintliler 3:17). Ve bu ruh, kalplerimize sevinç, barış ve umut getirir.

Bu sayıda, özgürlüğün Hristiyan yaşamındaki yerini ve anlamını birlikte keşfetmek istiyoruz. Çünkü özgürlük sadece bir fikir değil; bir yaşam biçimi, bir çağrı, bir şükür halidir. Dileriz ki bu sayfalarda Tanrı'nın sizi özgür kılan sevgisiyle yeniden karşılaşırsınız.

Bize ulaşmak için:

derindegisimdergi@gmail.com

Sosyal Medyada Takip Edin!

facebook/derindegisim

instagram/derindegisim

Abonelik İçin Tıklayın- Bir Mail Gönderin

Küçük Hikaye

Alper Kebapçı

Konum olarak Dadyan okuluna, halk pazarına ve Vita yağ fabrikasının yıkıntılarına bir sokak, erik çalmak için gittiğimiz Ataköy'e on dakika, şimdi AVM olan yerdeki eski top sahasına iki dakika mesafede bir konumda geçti çocukluğum. Zeytinlik mahallesinde, altmış metrekare bir apartman dairesinin altıncı katında Dadyan okulunun bahçesine bakan, ekmeğe, manava, bakkala, tulumacıya, yufkacıya, pastaneye her yaşında rahatça gönderilen, bütün günü sokakta arkadaşlarıyla oynayarak geçiren, annemden habersiz Ataköy'e erik yemeye giden; bazen tren raylarından Yeşilköy'e yürüyen bazen küçük olduğumdan bedava olan minibüslere binip Zeytinburnu'nda depo durağına kimseye haber vermeden babamın dükkanına döner yemeye gidip yine habersiz geri dönen özgürce yaşayan bir çocuktum. Ergenliğimde ve yetişkin olduğumda da durum pek değişmedi. Benim anneme haber vereceğim yerde o beni arar, gelecek misin derdi. Ama yanlış anlaşılmasın gece kulübü gibi yerleri sevmezdim zaten arkadaşlarımla zaman geçirirdim ve hiçbir zaman bu yüzden kısıtlanmadım. Hep özgür biri ve özgür ruhlu bir çocuk olarak büyüdüm, büyütüldüm. Annem de babam da özgürlüğümü hiçbir zaman kısıtlamadı. Belki dönemsel sebeplerden, belki de bana güvendiklerinden, bilmiyorum... Öyle ki çok istediğim motosikletimi alacağım dediğimde bile itiraz etmediler dikkatli kullanmam gerektiği hakkında sadece telkinlerde bulundular.

Bu esnada bilmediğim şey kiliseydi. Alt sokağımızda bir Ermeni Ortodoks kilisesi vardı. Pek kiliseyle alakam yoktu. Ermenice eğitim verilen okula gitmediğim için Ermeniceyi de öğrenmemiştim. Bu yüzden ibadeti anlamıyordum.

Sonra bir gün motosikletle kaza geçirdim. Düşünebilirsiniz herkes kaza yapıyor ama benimki öyle olmadı. Kaza benim özgürlüğümü tamamen bitirebilecek bir kazaydı. Milimlik bir farkla felç olabilirdim ve bu da benim özgürlüğümün tamamen sonu demek olurdu. Fakat o kazada başka bir şey oldu. Ben o kazada tanımadığım Tanrı'ya bildiğim kadarıyla kendimi teslim etmiş ve yardım istemiştim. Bunun karşılığında da sesimi teklif etmiştim (arkadaşlarım sesimin güzel olduğunu söylerdi). Ama aslında bilmeden kendimi, hayatımı ve özgürlüğümü ona teklif etmiş olmuştum. Belki de benim böyle düşünmemi isterken onun benim için planı buydu (İbr.12:6).

Nekahat dönemi sonrası kiliseye başladım sonrasında kiliseye adaptasyon süreci vs. derken artık özgür olmadığımı anladım. Öğrendim ki bir bedel uğruna satın alınmışım ve bu Tanrı'nın bir lütfuydu (Ef.2:8-9). Karşılığında benim de bir şey yapmam gerekiyordu (1.Kor.6:20). Sadece kiliseye gelmem, kilisede hizmet etmem yetmezdi. Eski Alper gibi yaşayamazdım. Kendimi törpülemem, bazı şeylerimi kısıtlamam bazılarını da tamamen yok etmem gerekiyordu. Bu şekilde eski benliğimle artık Rab'bin önünde duramazdım. Bu şu anlama geliyordu artık eskisi gibi özgür değildim. Kendimi bir esaret altında gibi hissediyordum ama nasıl bir esaretti bu. Kim tarafından esir alınmışım? Yüreğimi kime tutsak etmişim ya da yüreğimi kim ele geçirmişti?

Kendi kendime Kutsal Kitap okuyor, çalışmalar yapıyordum. Sorular soruyor, cevaplar arıyordum ama bu süreç birkaç aylık bir süreç değildi. O zaman bir grup imanlı kardeş gelmişti Amerika'dan onlarla iki sene çalışmıştık ama devamı olmayınca boşluğa düşüyorsun ve iblis kükreyen aslan gibi hemen yakalıyor seni (1.Pet.5:8). Anlayacağınız düşerek kalkarak on yedi sene geçirdim. Şu anda özgür müyüm bilmiyorum çünkü uzun zamandır özgür olamadım. Uzun zamandır özgürlüğümü kısıtlayan, yapmak istediğim şeyleri yapmama engel olan olmak istediğim yerlerde olmama engel olan şeyler vardı ve sanırım Rab'bin bunlarla ilgili yine bir planı var ama bu sürecin şu anda içinde olduğum için belki daha sonraki yazılarımda yazarım.

Konumuz Özgürlük. Ve özgürlüğün genel olarak şu zamandaki yorumuna bakacak olursak, insanların özgürlüğü maddi ve tam tersi tutsaklık olarak yorumladığını görürüz. Diğer bir yandan eskiden buna ek olarak kölelik vardı ama artık olmadığını düşünürsek bu konuda yazmaya gerek olmaz. Sabah dokuz akşam beş ise gidip gelen insan için hele ki ailesi de varsa özgürlük sınırlı hatta yok denecek bir şeydir. O insanlara özgürlüğü sorsak daha çok zaman derler sanırım. Bu insanlar yanlış anlaşılmasın sadece az para kazandığı için çok çalışan insanlar değil çalıştığı işin getirisi iyi olsa dahi, kendisi çalışmak zorunda olan insanlar da var. O zaman özgürlük sadece zamanla mı alakalı? Ya da gerçek özgürlük hangisi? Çok boş zamana sahip olmak mı yoksa yüreğinde özgür olmak mı?

Metropolde yaşayan bir insan için özgürlük kavramı her yönden kısıtlıdır. Yani kira ve faturalar için özgürlüğünü feda etmesi gerekir ve bununla birlikte ruhunu da feda eder. Ruhunu da feda eder çünkü tutsaklık altında olduğunu düşünür. Çalışma hayatı gerçek bir tutsaklıktır onun için. Ama bu tutsaklık gerçek bir tutsaklık mıdır?

İnsan cennetten kovulurken alın teriyle kazanacağımızdan bahseder (Yar.3:19) . Demek ki çalışmamız bir buyruk. Peki o zaman içimizdeki bu tutsaklık hissi nedir? Neden özgürlüğümüz elimizden alınmış, kendimizi kısıtlanmış, tutsak edilmiş hissederiz?

Aslında sebebi çok basit. Çünkü bu dünyanın övgülerini istiyoruz (Yuh.12:43). Bu dünyanın nimetlerine en basit yolla ulaşmak ve en iyi şekilde faydalanmak istiyoruz. Bazen bunu ruhumuzu şeytana satarak yapıyoruz. (İsa Mesih'in yapmadığı gibi bkz. Mat.4:11). Kendimizi kapana kısılmış köle gibi esaret altında tutsak hiss ediyoruz. Neden böyle hiss ediyoruz ve bundan nasıl kurtulacağız?

“Her şeyden önce de yüreğini koru, çünkü yaşam ondan kaynaklanır.” (Sül.Öz.4:23)

Özgürlüğümüz neden kısıtlanıyor? Acaba bunu biz yapıyor olabilir miyiz? Gerçek özgürlüğün peşinden değil de daha çok dünyasal kaygıların ve hedeflerin peşinde kendimizi kısıtlıyor olabilir miyiz? Nasıl özgür olacağız? Sadece dünyasal olarak mı özgür yaşayabiliriz?

“Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz.” (Yuh.8:36)

Özgürlük için bakmamız gereken yeri Kutsal Kitap bize gösteriyor. Rabbimiz İsa Mesih bizi dünyasal kaygılarımızdan kurtardığı gibi, verdiği vaatlerle de özgürlüğün aslında dünyasal olmadığını aksine dünyasal kaygıların bizi nasıl tutsak ettiğini bize öğretiyor.

“Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker ne biçer ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar? “Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.” (Matta.6:25-34)

“Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.” (Yuh.8:32)

Biz kaygılar içinde boğuşur, yüreğimizi tutsak ederken O vaatleriyle bizi nasıl özgür kıldığını gösteriyor. O gerçek ve bizi özgür kılmak için yaptıklarıyla yüreğimizi kimin ele geçirmesini, hangi efendiye kulluk etmemiz gerektiğini, özgürlüğün ne olduğunu, yaptıkları ve vaatleriyle bize gösteriyor.

Aslında özgürlük gözümüzün önünde ve yapmamız gereken de bu kadar basit. Buyruklarına ve vaatlerine inanarak yaşamak mı yoksa dünyanın yükünün ardından gitmek mi? Bunun seçimini yapmak bize kalıyor.

Sahte Özgürlük Çağrısıyla Günaha Sürüklenmek

Nur Doğan

Hepimiz Yuhanna'nın meşhur girişini ezbereyizdir: “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı.” Yaratılış'ın ilk bölümün itibaren bu Söz'ü görürüz: “Tanrı, ‘Işık olsun’ diye buyurdu ve ışık oldu. Işığa ‘Gündüz’, karanlığa ‘Gece’ adını verdi.”

Rab, kendinde bulunan ilahi özellik ile her şeyin başlangıcını yaratmış, bununla da kalmamış, bu ilahi özelliği insanlara da bahşetmiştir. Bahşedilen bu özellik “dil”dir. Dilimizle tapınır, övgüler sunar, selam verir, sevgi gösterir, yönlendiririz. Fakat günaha düşüş ile dil de gerçek ve kutsal amacından sapmış, insanlar arasında felaketlere sebep olmuştur.

Dil mucizesini kutsal amacından ilk kez saptıran kişi Şeytan’dır. Bunu Yaratılış kitabının şu sözlerinden anlarız:

Yılan kadına, “Tanrı gerçekten, ‘Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin’ dedi mi?” diye sordu. Kadın, “Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz” diye yanıtladı, “Ama Tanrı, ‘Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz’ dedi.” Yılan, “Kesinlikle ölmezsiniz” dedi, “Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.” (Yar.3:1-4)

Şeytan'ın Havva ile konuşmasında dilin kutsallığını kaybetmesinin kökünü görürüz ve bu kök, Tanrı'nın sözünün bilinçli biçimde çarpıtılması ve değiştirilmesiyle başlamıştır. Tanrı'nın, iyiyle kötüyü bilme ağacı hakkında söylediği şey aslında şudur: “Ona, ‘Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin’ diye buyurdu, ‘Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.’” Şeytan ise Tanrı'nın sözlerini çarpıtmış ve Havva'yı manipüle etmiştir. Bununla beraber yaratılışın ilk yalanına ve ilk manipülasyonuna da tanıklık ediyoruz.

İlk günahattan sonra saf kutsal doğasını kaybeden dil, pek çok günah için muazzam bir araç haline gelmiştir. Hatta “Şeytan'ın Dili”ne ait diyebileceğimiz kibir, çarpıtma, yalan, aldatma günahlı insan dilinin en “normal” nitelikleri arasına girmiştir. Bunu ilk günahattan hemen sonra Adem'in ve Havva'nın konuşmasındaki değişimde hissederiz.

Havva'nın Şeytan'a kulak verip kandırılmasından sonra Adem kendisinde günah olmadığını savunmuş, tüm suçu Havva'ya atmaya çalışmış, üstüne üstlük dolaylı yoldan Tanrı'yı suçlamıştır: “Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim.” Havva da kendi iradesi ile günah işlediğini inkar etmiş, tek suçlu olarak Yılan'ı işaret etmiştir: “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim.” İşte bu, Şeytan'ın dilinin insandaki ilk görünümlerinden biridir. Benzer şekilde Şeytan da Rabbin önünde insanları pek çok kez suçlamış ve suçlamaktadır[1].

İsrail tarihinde sık sık Şeytan'ın dilini görmeye devam ederiz. Bunun belki de en bariz ve çarpıcı örneği 2. Krallar 18. bölümde Asur kralının sözlerindedir: “Büyük kralın, Asur Kralı'nın söylediklerini dinleyin! Kral diyor ki, ‘Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz. RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. Hizkiya'yı dinlemeyin.’ Çünkü Asur Kralı diyor ki, ‘Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiya'yı dinlemeyin... Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?’”

Kralın dilinde Şeytan'ın fısıltılarını duyabiliriz: “Rab’be güvenmeyin! Bana gelin! Ben size yaşam veririm!” Bu sözler bize “Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir.[2]” ayetini hatırlatmalıdır.

Asur kralının sözleri, Tanrı'nın sözlerine benzetilmeye çalışılan sahte ifadelerdir. Şeytan'ın Asur kralı aracılığıyla verdiği vaatler dahi Tanrı'nın vaatlerini taklit etmektedir: Zeytinyağı ve bal ülkesi, tahıl ve yeni şarap, asma ve incir ağacı, herkesin kendi sarnıcından içmesi, yaşamı seçin çağrısı... Bunların tümü, Tanrı'nın vaat edilmiş topraklar tasviriyle neredeyse birebir örtüşmektedir[3].

Şeytan her yönden Tanrı'yı taklit etmeye çalışmış fakat yeni bir vaat bile ekleyememiştir. Onun vaadinin derinliklerinde ise şu mesaj gizlidir: “Sana Tanrı'nın vaat ettiği şeyi veririm ama Tanrı'sız.” Bu da zaten temeli olmayan, sahte ve geçici bir vaattir.

Asur kralı İsrail halkına yıkıcı bir özgürlük çağrısı yapmaktadır. Hizkiya önderliğinde yaşayan halkın karşısında tarihin o çağlarında çok güçlü, neredeyse yenilmez olarak görülen Asur krallığı vardır. Eğer anlaşılmazlarsa Asur'un kendilerini yok edeceği düşüncesi halkı kolayca sarıp sarmalayabilirdi. Bu durumda ise kralın sahte özgürlük vaadi, halk için cazip gelebilirdi. Neyse ki halk bu anda Hizkiya'ya ve Rabbe güvenmeyi, dolayısıyla gerçek özgürlüğü seçti.

[1] Eyüp 1:9-11, Vahiy 12:10.

[2] 2. Korintliler 11:14

[3] Mısır'dan Çıkış 3:8; Yasa'nın Tekrarı 6:11, 8:7-9, 11:14, 30:19; Levililer 26:4-5.

Şeytan'ın en başta Havva'yla olan konuşmasında da tıpkı Asur kralı gibi Havva'da sahte bir özgürlük algısı yaratmaya çalıştığını anlayabiliriz: “Yılan, ‘Kesinlikle ölmezsiniz’ dedi, ‘Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.’” Şeytan'ın Havva'yı inandırmaya çalıştığı şey, Tanrı'nın kendilerini (Adem ile Havva'yı) kısıtladığı yalanıdır. Adem ve Havva'nın meyveyi yediklerinde sınırsız, sonsuz Tanrı gibi olacakları vaadi, tarihin ilk manipülatif sahte özgürlük çağrısıdır. Ve elbette bu konu bizi yine bir şekilde Şeytan'ın dili nasıl tahrif ettiğine götürür.

Tarih boyunca toplumlar sahte özgürlük mesajlarıyla kandırılmış ve suistimal edilmiştir. Bu aldatıcı çağrılar, kimi zaman siyasi liderlerin, kimi zaman sahte peygamberlerin, kimi zaman da Tanrı'nın sözünü çarpıtarak kendi çıkarlarına hizmet eden öğretmenlerin diliyle yayılmıştır. İsa Mesih bu konuda bizleri açıkça uyarmıştır: “Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak” (Matta 24:11).

Günümüzde de pek çok örgüt, hareket, ideoloji, siyasi liderler ve benzeri kurum, kuruluş ve kişiler bizlere özgürlük vaatleri sunarlar. Niyetleri ise çoğunlukla saf değildir. Bu yüzden bizlere düşen, her sesi değil, yalnızca Gerçek'in sesini dinlemek; her çağrıya değil, yalnızca Mesih'in çağrısına kulak vermektir. Gerçek özgürlük, yalnızca Tanrı'nın sözünde ve Oğlu'nda bulunur. Dünya ise bizleri hak ve özgürlük iddialarıyla sahte bir rüyaya çekmeye çalışmaktadır.

İsa Mesih bizlere özgürlük hakkında şunu söylemiştir: “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak” (Yuhanna 8:32). İsa Mesih'in sözüne bağlı kalmak devamında bize gerçek ve özgürlüğü getirecektir.

Unutmayalım, Tanrı'sız bir özgürlük, özgürlük değil; sadece iyi paketlenmiş bir aldatmacadır.

Özgürlük Teslim Olmakla Başlar

Dilan Altınpınar

1. Sevgi İyileştirir:

"Bilgi insanı böbürlendirir, oysa sevgi geliştirir."

(1. Korintliler 8:1)

Dünyada birçok şey öğreniyoruz. Akıl, başarı, doğrular ve tercihler hayatımıza yön veriyor. Ama Kutsal Kitap bizi daha yüksek bir yola çağırıyor: Sevgi. Pavlus' un Korintlilere yazarken belirttiği gibi bilgi bizi kibirlendirebilir ama gerçek sevgi, Tanrı'dan gelen sevgi, insanı iyileştirir ve topluluğu birleştirir. Tanrı'yı tanımak, yalnızca teolojik bilgiyle değil, O'nun karakterine benzeyerek olur. Sevgiyle dolu bir yürek; bağışlamayı, sabretmeyi, anlayışı seçer.

Sevgi, Tanrı'nın özgürleştirici aracıdır. Çünkü sevgi bencillikten arındırır, korkuları siler ve başkalarının yararını gözetmeyi öğretir. Teslimiyetin kalbinde bu sevgi yatar. Kendi isteklerimizi bırakıp Tanrı'nın isteğini öncelik haline getirdiğimizde, O'nun sevgisi bizi dönüştürmeye başlar.

2. Tek Tanrı Vardır (Putlardan Arınma)

"Gerçek şu ki, birçok 'tanrı', birçok 'rab' vardır... Ne var ki bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. Her şey O'ndan çıkar, biz O'nun için yaşarız."

(1. Korintliler 8:5-6)

Korint kilisesinde insanlar farklı tanrılara adanmış yemeklerle ilgili tartışırken Pavlus onları hatırlatıyor: Bizim için Tek Tanrı vardır. Bugün belki putlara kurban kesilen yemeklerle yüzleşmiyoruz, ama kalbimizi ele geçiren başka "putlarımız" var. Kontrol, para, onay alma arzusu, görünür başarı...Putlardan arınmak, Tanrı'nın hâkimiyetini yeniden kabul etmektir. O'nunla ilişkimiz özgürlük getirir çünkü bu dünya bizi sahip olduklarımızla tanımlarken, Tanrı bizi kim olduğumuzla — Mesih'teki kimliğimizle — tanımlar. Kendi "putlarımızı" yıktıkça içsel huzura daha da yaklaşıyoruz.

3. Mesih'in Uğruna Öldüğü Kardeş

"İçinizden birinin bilgisi, zayıf vicdanlı kardeşin mahvolmasına yol açacaksa ne olacak? Oysa bu kardeş için Mesih ölmüştür!"

(1. Korintliler 8:11)

Özgürlük, bireysel çıkar için değil, başkalarının yararı için kullanıldığında kutsanır. Pavlus burada, yalnızca kendi doğrularımızı düşünmenin yeterli olmadığını hatırlatır. Bir kardeşimizin ruhsal olarak tökezlemesine neden olacaksa, o davranışa "özgürlük" demek sevgiye aykırıdır.

Çünkü o kardeş için de Mesih öldü. Bizim gibi değerli, bizim gibi sevilmiş ve kurtarılmış biri. Bu nedenle teslimiyet sadece Tanrı'ya değil, O'nun ailesine karşı sorumluluğumuzu da içerir. Kendimizi başkalarının yararı için sınırlamak, sevginin bir diğer boyutudur ve bizi daha da özgür kılar.

Sonuç: Sevgiyle Teslim, Teslimiyetle Özgür

Mesih'teki özgürlük, dünyasal bağımsızlık gibi değil; Tanrı'ya ve kardeşlerimize sevgiyle bağlı olmanın huzurudur. Bu bağ, bizi taşıyan, geliştiren ve derinleştiren bir bağıdır. Tanrı'ya teslim olduğumuzda içimizdeki boşluklar dolmaya, korkular hafiflemeye ve yol netleşmeye başlar. Çünkü artık yalnız değiliz. Sevginin kendisine emanetiz.

Zincirlerimiz ve Kime Ait Olduğumuzu Öğrenmek

Ebra Mirvelioğlu

Özgürlük nedir? Her istediğini yapmak mı, yoksa büyürken sana dayatılan normları kabullenip, onları doğru bilip uygulamak mı? Ya da aslında hiç var olmayan, sadece bir hayal mi?

Tarih boyunca insanlar özgürlük hakkında çok fazla konuştular. Yaşadığımız yüzyılda bile hâlâ bu konu hakkında tartışmaya devam ediyoruz. Peki neden, hiç düşündünüz mü? Neden hâlâ ortak bir tanıma ulaşamıyoruz?

İnsanlık tarihine kısa bir bakış attığımızda, birçok farklı görüşle karşılaşırız. Rousseau, bireyin doğuştan özgür olduğunu; fakat toplumun baskıları altında bu özgürlüğünü yitirdiğini savundu. Mill, bir başkasına zarar vermediği sürece bireyin hayatında mutlak özgürlüğe sahip olduğunu söyledi. Bu görüş, liberal düşüncenin temelini oluşturdu. Nietzsche özgürlüğü, bireyin kendi iradesini keşfetmesiyle ilişkilendirdi. Mandela, özgürlüğü hem bireysel hem toplumsal bir sorumluluk olarak gördü. Lincoln özgürlüğü, adalet ve eşitlik çerçevesinde değerlendirdi. Camus ise özgürlüğün sürekli savunulması ve kazanılması gereken bir değer olduğunu savundu. Eminim ki sizlerin de kendinize ait özgürlüğe dair bir görüşünüz vardır.

Peki hangisi doğru? Gördüğünüz gibi herkes kendi düşüncesine göre özgürlüğü tanımlıyor. Kime inanmalıyız?

Aslında özgürlük tanımından bağımsız olarak, hayatın da buna benzer olduğunu düşünüyorum. Bizler tertemiz defterler olarak hayata geliyoruz. Fakat ailemiz, çevremiz, arkadaşlarımız ve diğer dış etkenler, sayfalarımıza bizden olmayan şeyleri yazıyor. Beynimiz, zamanla başkalarının fikirleriyle doluyor. "Bu yanlış", "Şöyle yapma", "Bu daha doğru"... Ve aynı şey özgürlük kavramı için de geçerli. Daha kendi düşüncemiz oluşmadan, bizden önceki nesillerin fikirleri bizlerin bembeyaz sayfalarına kelime kelime kazınıyor.

Öyleyse gerçek özgürlük nedir?

Ya özgürlük, dışsal kurallardan ya da içsel arzularımızdan değil, bambaşka bir yerden geliyorsa?

Ya gerçek özgürlük, kimin sözünü dinlediğimizle değil, kime ait olduğumuzla ilgiliyse?

İsa Mesih şöyle dedi: “Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.”

(Yuhanna 8:32)

Özgürlük, sadece zincirleri kırmak değil; aynı zamanda yalanlardan, korkulardan, suçluluktan ve geçmişin yüklerinden kurtulmaktır. Çünkü çoğu zaman bizi bağlayan şey dıştan gelen baskılar değil, içimize işleyen kırık düşünceler ve acılardır, sayfalarımıza ilmek ilmek işlenen Tanrı’dan olmayan düşüncelerdir. Hepimizin çok iyi bildiği üzere İsa, insanın yüreğini bu görünmeyen zincirlerden kurtarmaya geldi.

İçsel özgürlüğün yolu, doğru davranışla da şekillenir: “*Ama yasaya bakan ve onu yerine getiren adam, görünmeyen Yüce’nin kutsal yasasının mükemmel özgürlüğünü yaşayacaktır.*”

(Yakup 1:25)

Özgürlük, sadece istediğini yapmak değil; doğru olanı isteyerek yapabilecek bir yüreğe sahip olmaktır. Çünkü gerçek özgürlük, kendimizi başkalarının isteklerine değil, Tanrı’nın iradesine göre yönetmekle mümkündür: “*Özgür olun; fakat özgürlüğünüzü kötülüğün kalkanı yapmayın, özgürlük size değil, Tanrı’ya ait olmalıdır.*”

(1. Petrus 2:16)

Böylece, özgürlüğümüz bizi esir eden şeylerin değil, hizmet ettiğimiz yüce bir amacın kölesi olur: “*Onlar, özgürlüklerini kötüye kullanan ve kendilerini her türlü kötülüğe köle yapanlardır.*”

(2. Petrus 2:19)

Gerçek özgürlük, Tanrı'nın sevgisinde; kim olduğumuzu bilmekte ve O'na ait olmakta saklıdır.

Özgürlük, sadece dış dünyadan kopmak değil, iç dünyamızdaki zincirleri kırmaktır. Gerçek özgürlük, kendi arzularımızın kölesi olmak değil, sevgi ve doğrulukla yönlendirilmek demektir. Tanrı'nın sevgisinde derinleştikçe, kim olduğumuzu ve neden var olduğumuzu anlayabiliriz. O zaman anlarız ki özgürlük, bize bahşedilen en büyük armağanlardan biridir ve onu korumak, yaşamak ve paylaşmak bizim sorumluluğumuzdur.

Özgür olmak, bir yolculuktur; bu yolculukta yalanlardan, korkulardan ve yanlış inançlardan kurtulmak, gerçek benliğimizle buluşmak vardır. İşte bu yüzden, özgürlük arayışımızda Kutsal Kitap rehberimiz olmalıdır; çünkü Rabbin sözleri, karanlıkta yol gösteren ışık ve yüreğimizi gerçek anlamda özgür kılan güçtür.

Gerçek özgürlüğe yürürken unutmayalım: Zincirlerimizden kurtulmak için, önce kim olduğumuzu ve kime ait olduğumuzu bilmeli; sonra Rabbin sevgisiyle hayatımızı şekillendirmeye başlamalıyız.

Derin Değişim Çalışmalarından Özgürlük...

**ÖZGÜRLÜK 1: KİM ÖZGÜR?
EY ÖZGÜRLÜK!**

Özgürlük deyince aklımıza ilk ne gelir? Her birimiz kısaca birer cümleyle paylaşalım.

Özgürlükle ilgili konuştuğumuzda çoğunlukla benzer hisleri farklı düşüncelerle ve bakış açılarıyla dile getiririz. Şarkıların, şiirlerin, filmlerin, kahramanlık öykülerinin büyük bölümünün ana temaları özgürlüktür. Tuhafır ama savaşların en popüler sloganlarından biri özgürlüktür.

ÖZGÜRLÜK NEDİR?

Aşağıda insanın internet kullanımına bağımlı hale gelmesinin korkunç sonuçlarını örnekleyen alıntılar sıralanmıştır. Bunları grubumuzda yüksek sesle okuyup ardından verilen soruları birlikte cevaplandıralım.

Özgürlük. Her istediğini her zaman yapmak mı? Kimseye hesap vermeden yaşamak mı? Dilediğin zaman sokağa çıkıp dilediğin zaman sinemaya gitmek mi? Sigara içebilmek, içki içebilmek, istediğin zaman kız ya da erkek arkadaşında kalabilmek mi? Peki ya dünyanın bize özgürlük diyerek satmaya çalıştıklarına ne demeli? Bir yandan bir sürü sağlıksız yiyecek içecek reklamı, ardından sıfır beden mankenlerin üzerindeki kot, t-shirt reklamı. İkisini de istiyorsun ama birinin ardından gidersen diğerini elde edemezsin! Sanki ikisi de bir kolundan çekiliyor ve kendini kapana kısılmış hissediyorsun. Dünya sana nasıl olman gerektiğini söylüyor ve daha sonra da buna özgürlük diyor.

3:18

Gençlik Özgürlük

03 04 01

1.Oturum: Kim Özgür? Ey Özgürlük

Özgürlük deyince aklımıza ne gelir?

2.Oturum: Gerçek, Özgürlüktür 'Oğul' Sizi Özgür Kılar

Gerçekten özgür olmak sizce ne demek? Neden İsa böyle söyledi sizce?

**ÖZGÜRLÜK 2: GERÇEK, ÖZGÜRLÜKTÜR
'OĞUL' SİZİ ÖZGÜR KILAR**

Geçen oturumun sonunda özgürlük diye adlandırdığımız şeylere bakmıştık.

Yuhanna 8:36'da, "Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz" diyor.

- Gerçekten özgür olmak sizce ne demek? Neden İsa böyle söyledi sizce? Biraz konuşalım.

FİLİN ZİNCİRİ

Geçenlerde bir hikaye duydum. Madem beni biraz daha tanımak istiyorsun, sana dürüstçe kendimi açayım. Benden kaçacaksın, biliyorum, hep kaçarlarsın... Olsun.

Hindistan'da filleri yetiştirmek için, onları küçücükken kalın bir zincirle bir kazığa bağlarlarmış. Tabii bu yavru filin bu zinciri koparabilmesi, kırabilmesi ya da kazığı söküp atabilmesi mümkün değildir. Küçük fil önceleri bundan kurtulmak için tüm gücüyle uğraşır; defalarca dener ama sonucu değiştiremez, özgürlüğüne kavuşamaz. Yıllar geçer; fil kocaman olur. Bağlı olduğu kazığın ve zincirin onlarca katına gücü yetebilir artık. Ama fil asla böyle bir girişimde bulunmaz.

3:18

Gençlik Özgürlük

1
03 04 02

ÖZGÜRLÜK 3: BAĞIMLILIKTA ÖZGÜRLÜK BEN BAĞIMSIZIM!

Özgürlük kavramını düşünürken en çok karşımıza çıkan, "Ne istersem onu yaparım! Ben özgürüm" sloganıdır.

- Popüler kültürün neslimize pazarladığı bu slogan konusunda ne düşünüyorsunuz? Grubumuzda paylaşalım.

Kutsal Kitap'ta Pavlus Galatya'da bulunan imanlılara özgürlükle ilgili yazarken şöyle söylüyor:

"Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin."
(Gal. 5:13)

Pavlus özgür olmamıza rağmen birbirimize sevgiyle hizmet etmemiz gerektiğini söylüyor.

3.Oturum: Bağımlılıkta Özgürlük

"Ne istersem onu yaparım! Ben özgürüm"

3:18

Gençlik- Özgürlük

1

03 04 03

4.Oturum: Özgürüm ve Yolumda Devam ederim

Sizce özgürlüğün kıymetini neden bilemiyoruz?

ÖZGÜRLÜK 4: ÖZGÜRÜM ve YOLUMA DEVAM EDERİM ÖZGÜRLÜĞÜN KIYMETİ

Özgürlük kavramı genel olarak kaybedildiği zaman kıymeti anlaşılan bir şeydir. Özgürlük üzerine yazılan edebî eserlerin çoğuna baktığınızda bunlar özgürlükten yoksun, hapiste olan kişilerce kaleme alınmıştır.

- Sizce özgürlüğün kıymetini neden bilemiyoruz?

KUYUDAKİ EŞEK

Bir gün, bir çiftçinin eşiği kuyuya düşer. Adam ne yapacağını düşünürken, hayvan saatlerce anırır.

En sonunda çiftçi, hayvanın yaşlı olduğunu ve kuyunun da zaten kapanması gerektiğini düşünür ve eşiği çıkartmaya değmeyeceğine karar verir.

Bütün komşularını yardıma çağırır. Her biri birer kürek alarak kuyuya toprak atmaya başlarlar. Eşek ne olduğunu fark edince, önce daha beter bağırır. Sonra, herkesin şaşkınlığına, sesini keser. Birkaç kürek toprak daha attıktan sonra çiftçi kuyuya bakar. Gözlerine inanmaz. Eşek, sırtına düşen her kürek toprakla müthiş bir şey yapmakta, toprağı aşağıya silkeleyerek yukarı atmaktadır.

3:18

Gençlik- Özgürlük

1

03 04 04